

CAGLIERO 11

A Szalézi Missziós Bizottság hírlevele

A Szalézi Missziós Ügyek havi újságja a szalézi közösségek és Don Bosco barátai számára

Cochabamba (Bolívia), 2017. március vége: A Rendfőnök vezetésével lezajlott az Egyetemes Tanácsosok látogatása (Team Visit) az interamerikai régióban, az összes esemény és találkozás középpontjában Luigi Bolla atya rokonszenves arcával, szeretett achuar törzse színeire kifestve, amelyet még méltóságteljesebbé tett a hosszú fehér szakáll. Május hóban Peru tartományfőnöke hagyományos felhívó záradékot fog majd vezetni és magával viszi Bolla atya földi maradványait. A mélyen tisztelt misszionárius Kuyuntzába tér vissza Limából, ahhoz a néphez és arra a szeretett földre, ahol Don Bosco fiaként „mindenkinek mindene lett”. (1Kor 9, 22)

„Drága misszionárius testvérünket, Don Luigit újból eltemetjük, ” - ezt szeretném elmondani a bolíviai látogatás során, „de gondosan vigyázunk arra, hogy ne temessük el a közösségeink és tartományaink missziós szellemét.” Ezzel a buzgó és bizakodó imával helyezzük ezt a Mária - hónapot a valdoccoi Keresztények Segítsége kezébe: Segíts meg minket, drága Szűzanyánk. „Ne engedjük, hogy elragadják tőlünk a missziós erőt!” (Evangelii Gaudium 109)

P. Basañes

P. Guillermo Basañes, SDB
(A misszióért felelős egyetemes tanácsos)

... Állandó missziós állapotban

Készen a missziós animációs delegációk kézikönyv új kiadása, már a nyomdában. A következőkben néhány tippet adunk, melyeknek közösségeink hasznát vehetik: „Ferenc pápa vezet minket: karizmánk missziós dimenzióját átélni annyit jelent, hogy szalézi életünket állandó missziós állapotban éljük és mindig megpróbáljuk elérni azokat a perifériákat, amelyeknek az Evangélium fényére van szüksége. Ily módon tarthatjuk ébren elkötelezettségünket Jézus és az ő népe iránt. Ez fog segíteni abban, hogy leküzdjük lelkipásztorként a jóra való restséget, a rosszindulatot és reménytelenséget. A missziós szív újra felfedezi az örömet a keresztényi létnek, és ezt segíti „az a belső öröm, hogy Krisztust ismeri és hogy az ő Egyházához tartozik.” A missziós választásból következik „az evangelizáció öröme”. Ez az öröm győz majd a „hitbeli gyengeségen” és az apostoli dinamizmus hiányán. „Másképp ez a missziós szellem, amely minden szalézinak sajátja kell, hogy legyen, nem zárja ki, sőt valójában magában foglalja, hogy vannak szaléziak, akiknek különleges hivatása, hogy misszionáriusok legyenek olyanok között, akik nem ismerik vagy elhagyták Krisztust (ad gentes), vagy a misszionáriusok nem a saját országukban dolgoznak (ad exteros), és egy egész életre elkötelezetten (ad vitam).”

Segíts meg minket, drága Szűzanyánk: „Ne engedjük, hogy elragadják tőlünk a missziós erőt!” (EG 109)

MEGOSZTANI MÁSOKKAL AZ ÖRÖMET!

Missziós hivatásom szalézi és papi hivatásom következménye, és abból fejlődött ki. Azon missziósok tanúságtételei, akikkel személyesen találkoztam, vagy akikről olvastam serdülőként, nagyon provokatív „megszólalások” voltak. Megértették velem az Egyház határtalanságát. Raébresztettek, hogy az Egyház a világ „kovásza”. A Projekt Afrika adott nekem lehetőséget a cselekvésre. Az egyik motivációm az volt, hogy megosszam másokkal az örömet, amely abból származik, hogy Isten fiainak méltóságával élhetünk. Ő a mi Atyánk (olyan Méltóság, amely az összes emberi jog értelmét adja, körülöleli őket). Emlékszem, milyen nehéz volt Olaszországból Afrikába költözni 40

éves koromban, milyen nehéz volt kommunikálni olyanokkal, akik teljesen más világban élnek. A nyelvi problémák is nagyok voltak...de mennyivel nehezebb volt megérteni és elfogadni, milyen más módon tekintenek életre és halálra. Egy másféle társadalomhoz kellett alkalmazkodnom, melyben az idősek, felnőttek, fiatalok is mások. Módszereket és rendszereket kellett kitalálnom, hogy együtt dolgozhassam velük az új nemzedék iskoláztatása érdekében. El kellett magamat is fogadnom olyan tudatlan valakiként, akinek sok a tanulnivalója...türelmesnek kellett magammal lennem és elég időt adnom magamnak, hogy megértsem, mit kell tennem és hogyan. De ez segített megértenem, hogy amit a misszió kíván tőlem, az nem az, amit tehetek, hanem az a szeretet, amelyet a kapcsolatokra fordítok. Hálával tartozom az Úrnak, hogy missziós életemet oly sok örömmel töltötte meg. Ha visszatekintek 68 évemre, azt kell mondanom, nem is remélhettem annyit, amennyit a missziós hivatás adott nekem. Soha el sem képzeltem ekkora látóhatárt, amelyben ennyiféle emberrel és kultúrával osztozhattam. Csak a missziós hivatásom tehetette lehetővé, hogy papi szolgálatomat ilyen sokféle környezetben és ennyi különböző kultúrában gyakorolhattam. Az a misszió, amelyben dolgoztam, még egy örömmel szolgált. Olyan ez, mint a szülők boldogsága, mikor látják a gyerekeiket az életükben boldogulni, az az elégedettség, hogy a gyerekek azok szerint az értékek szerint élnek, amelyekre ők tanították gyerekeiket. Az Adriatica tartomány volt eredeti tartományom, amely elküldött, hogy Onitshában alakítsak missziót. Első huszonkét évemben ott dolgoztam. Ez a misszió már 40 szalézit adott, közülük ketten ajánlották fel a Rendfőnöknek, hogy *ad gentes* misszióba mennek. Onitshában van az első szervezett nigériai Don Bosco - öregdiák csoport. Onitshából jött az első afrikai Don Bosco önkéntes. A misszionárius azzal a bizonyossággal él, amit az Úr mondott nekünk: „Mindig veletek vagyok....”. Tudatában van a hívásnak: működjék együtt Vele, aki az élet, a lélek és az öröm a világban. A missziós hivatás kell, hogy Emmánuellé tegye őt: „Velünk az Isten”.

P. Nicola Ciarapica
Nigériában élő olasz misszionárius

Szalézi misszionárius életszentségének tanúságtétele

Don Pierluigi Cameroni SDB, a szentté avatási ügyek posztulátora

Tiszteletreméltó Dorotea Chopitea (1816-1891): megkezdődött az első szalézi munkatárs boldoggá avatásának folyamata, aki feleség és hat gyermek édesanyja volt, egyike azon ritka embereknek, akiket Don Bosco „anyának” szólított. És valóban, mindenki anyja volt - mindig kész volt segítséget nyújtani a rászorulóknak. Az akkori Barcelona „jótevője”, értékrendjében a szegények iránti szeretet volt az első. „Elsősorban a szegényekre gondolok.”

Az afrikai szaléziakért,

Szalézi missziós szándék

hogy az irgalmasság, igazságosság és béke prófétáiként neveljék a fiatalokat a társadalom iránti szeretet szolgálatára.

Afrika sok országában régóta komoly szociális problémák vannak, például etnikai megosztottság, politikai korrupció, politikai csoportok radikalizációja, egyenlő esélyek hiánya, a szólásszabadság hiánya. Elkötelezettségünk része az oktatás és evangelizáció irányában az, hogy hitbeli útmutatást adjunk, amely révén a fiatalok olyan állampolgárok lehetnek, akik igazságosabb és testvériesebb társadalmat építenek a béke és kiengesztelődés hiteles tanúiként.

